

Warszawa, dnia 8 lipca 2015 r.

Poz. 962

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 kwietnia 2015 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 6 lutego 2015 r. o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r. (Dz. U. poz. 398) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 13 kwietnia 2015 r. ratyfikował wyżej wymienioną konwencję.

Zgodnie z art. 75 ust. 3 konwencji weszła ona w życie dnia 1 sierpnia 2014 r.

Zgodnie z art. 75 ust. 4 konwencji wchodzi ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 sierpnia 2015 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1) następujące państwa stały się lub staną się stronami konwencji w podanych niżej datach:

Republika Albanii	1 sierpnia 2014 r.
Księstwo Andory	1 sierpnia 2014 r.
Republika Austrii	1 sierpnia 2014 r.
Bośnia i Hercegowina	1 sierpnia 2014 r.
Czarnogóra	1 sierpnia 2014 r.
Królestwo Danii ¹⁾	1 sierpnia 2014 r.
Republika Finlandii	1 sierpnia 2015 r.
Republika Francuska	1 listopada 2014 r.
Królestwo Hiszpanii	1 sierpnia 2014 r.
Republika Malty	1 listopada 2014 r.
Księstwo Monako	1 lutego 2015 r.
Rzeczpospolita Polska	1 sierpnia 2015 r.
Republika Portugalska	1 sierpnia 2014 r.
Republika Serbii	1 sierpnia 2014 r.
Republika Słowenii	1 czerwca 2015 r.

¹⁾ Konwencja nie ma zastosowania do Wysp Owczych oraz Grenlandii.

Królestwo Szwecji	1 listopada 2014 r.
Republika Turcji	1 sierpnia 2014 r.
Republika Włosa	1 sierpnia 2014 r.

2) przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego Rzeczpospolita Polska złożyła następujące deklaracje i zastrzeżenia:

Deklaracje:

„Rzeczpospolita Polska oświadcza, że będzie stosować Konwencję zgodnie z zasadami i przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.”

„Rzeczpospolita Polska uznaje konieczność interpretacji art. 18 ust. 5 Konwencji w świetle wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych i bezpośrednio stosowanych aktów normatywnych organizacji międzynarodowych, którym Rzeczpospolita Polska przekazała kompetencje organów władzy państwowej w niektórych sprawach. Zgodnie z powyższym, Rzeczpospolita Polska udziela ochrony konsularnej jedynie obywatelom polskim oraz obywatelom tych państw członkowskich Unii Europejskiej, które nie mają swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego na terytorium państwa trzeciego, na takich warunkach jak obywatelom polskim. Ponadto zgodnie z powszechnie przyjętą normą prawa międzynarodowego ochrona ta nie obejmuje obywateli państwa przyjmującego. Konsul Rzeczypospolitej Polskiej może podejmować działania w celu zapewnienia ochrony konsularnej tylko poprzez środki przewidziane przez międzynarodowe prawo konsularne.”

Zastrzeżenia:

„Rzeczpospolita Polska na podstawie art. 78 ust. 2 zastrzega, że będzie stosować art. 30 ust. 2 Konwencji wyłącznie w stosunku do pokrzywdzonych będących obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej oraz w trybie własnego prawa krajowego.”

„Rzeczpospolita Polska na podstawie art. 78 ust. 2 tiret drugie zastrzega, że nie będzie stosować postanowień Konwencji w przypadku, kiedy przestępstwo popełnione zostało przez osobę z miejscem stałego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”

„Rzeczpospolita Polska uznaje zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji, że obowiązek wszczynania postępowania z urzędu, o którym mowa w art. 55 Konwencji, w zakresie przestępstw określonych w art. 35 Konwencji, nie dotyczy drobnych przestępstw.”

„Rzeczpospolita Polska na podstawie art. 78 ust. 2 tiret czwarte zastrzega, że nie będzie stosować art. 58 Konwencji wobec przestępstw przewidzianych w art. 37, 38 i 39 tej Konwencji.”

3) przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych lub zatwierdzenia niżej wymienione państwa złożyły następujące zastrzeżenia lub deklaracje:

Księstwo Andory

„Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Andora zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień art. 30 ust. 2 Konwencji.”

“In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, Andorra reserves the right not to apply the provisions laid down in Article 30, paragraph 2, of the Convention.”

Królestwo Danii

„Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Dania zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień art. 44 ust. 3 wobec art. 36, 37 i 39 Konwencji.

Zgodnie z art. 78 ust. 3 Konwencji Dania zastrzega sobie prawo do stosowania sankcji innych niż karne w przypadku zachowań, o których mowa w art. 34 Konwencji.”

“In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, Denmark reserves the right not to apply the provisions laid down in Article 44, paragraph 3, in respect of Articles 36, 37 and 39 of the Convention.

In accordance with Article 78, paragraph 3, of the Convention, Denmark reserves the right to provide for non-criminal sanctions, instead of criminal sanctions, for the behaviors referred to in Article 34 of the Convention.”

Republika Finlandii

„Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Rząd Republiki Finlandii deklaruje, że Finlandia zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 55 ust. 1 w przypadku drobnej przemy, gdy przestępstwo jest popełnione przeciwko osobie innej niż ta, o której mowa w dziale 21, art. 16 ust. 1 Fińskiego Kodeksu Karnego.”

“Pursuant to Article 78, paragraph 2, of the Convention, the Government of the Republic of Finland declares that Finland reserves the right not to apply Article 55, paragraph 1, to petty assault when the offence is committed against a person other than the person referred to in Chapter 21, Section 16, subsection 1, of the Criminal Code of Finland.”

Republika Francuska

„Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Francja deklaruje, że będzie stosować postanowienia art. 44 ust. 1 lit. e, ust. 3 i 4 jedynie w określonych przypadkach i na określonych warunkach.

Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Francja deklaruje, że będzie stosować postanowienia art. 58 wobec przestępstw przewidzianych w art. 37, 38 i 39 we wszystkich przypadkach, w których przestępstwa te są kwalifikowane, zgodnie z prawem francuskim, jako zbrodnie, oraz w określonych przypadkach lub na określonych warunkach, gdy przestępstwa te są kwalifikowane, zgodnie z prawem francuskim, jako występki.”

“In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, France declares that it will apply the provisions laid down in Article 44, paragraphs 1.e, 3 and 4, only in specific cases or conditions.

In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, France declares that it will apply the provisions laid down in Article 58 to the offences established in accordance with Articles 37, 38 and 39, in all cases where these offences are qualified as crimes by French Law and in specific cases or conditions where these offences are qualified as torts (délits) by French Law.”

Królestwo Hiszpanii

„W przypadku ratyfikacji Konwencji przez Zjednoczone Królestwo i rozszerzenia jej stosowania wobec Gibraltaru Hiszpania deklaruje, co następuje:

1. Gibraltar stanowi nieautonomiczne terytorium, za którego stosunki międzynarodowe odpowiedzialne jest Zjednoczone Królestwo i które podlega procesowi dekolonizacji zgodnie z właściwymi decyzjami i rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.

2. Władze Gibraltaru mają charakter lokalny i posiadają wyłącznie kompetencje wewnętrzne, które znajdują swoje źródło i podstawę we właściwości i podziale kompetencji znajdujących się w gestii Zjednoczonego Królestwa zgodnie z jego wewnętrznym porządkiem prawnym, jako suwerennego państwa, od którego przedmiotowe nieautonomiczne terytorium jest zależne.

3. W rezultacie, ewentualny udział władz Gibraltaru w stosowaniu niniejszej Konwencji będzie rozumiany jako działanie wykonywane wyłącznie w ramach wewnętrznych kompetencji Gibraltaru i nie może być uznane jako zmieniające postanowienia wyżej wskazanych dwóch ustępów.

4. Procedura wskazana w Ustaleniu dotyczącym władz Gibraltaru w kontekście niektórych umów międzynarodowych z 2007 r., które zostało przyjęte przez Hiszpanię i Zjednoczone Królestwo w dniu 19 grudnia 2007 r. (razem z „Ustaleniem dotyczącym władz Gibraltaru w kontekście instrumentów UE i WE i powiązanych traktatów” z dnia 19 kwietnia 2000 r.), ma zastosowanie w zakresie niniejszej Konwencji o zapobieganiu i zwalczaniu przemy wobec kobiet i przemy domowej, podpisanej ad referendum przez Hiszpanię w dniu 11 maja 2011 r.

5. Stosowanie Konwencji przez Gibraltar nie powinno być interpretowane jako uznanie praw czy kwestii nieobjętych art. X Traktatu z Utrechtu z dnia 13 lipca 1713 r. zawartego przez Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo.”

„Hiszpania dokona niezbędnych zmian w swoim prawie krajowym w celu pełnego stosowania Konwencji.”

“In the event that this Convention were to be ratified by the United Kingdom and extended to Gibraltar, Spain would like to make the following declaration:

1. Gibraltar is a non-autonomous territory whose international relations come under the responsibility of the United Kingdom and which is subject to a decolonization process in accordance with the relevant decisions and resolutions of the General Assembly of the United Nations.

2. The authorities of Gibraltar have a local character and exercise exclusively internal competences which have their origin and their foundation in a distribution and attribution of competences performed by the United Kingdom in compliance with its internal legislation, in its capacity as sovereign State on which the mentioned non-autonomous territory depends.

3. As a result, the eventual participation of the Gibraltarian authorities in the application of this Convention will be understood as carried out exclusively as part of the internal competences of Gibraltar and cannot be considered to modify in any way the provisions of the two previous paragraphs.

4. The process provided for by the Arrangements relating to Gibraltar authorities in the context of certain international treaties (2007) which have been adopted by Spain and the United Kingdom on 19 December 2007 (jointly with the “Agreed Arrangements relating to Gibraltar authorities in the context of EU and EC instruments and related treaties”, dated 19 April 2000) apply to this Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence, signed ad referendum by Spain on 11 May 2011.

5. The application of the Convention to Gibraltar should not be interpreted as an acknowledgment of any right or any situation regarding areas not covered by Article X of the Treaty of Utrecht of 13 July 1713, concluded between the Crowns of Spain and of the United Kingdom.”

“Spain will make the necessary changes to its domestic legislation in order for the Convention to be applied in its entirety.”

Republika Malty

„Na tym etapie Malta zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień art. 30 ust. 2 Konwencji i będzie w dalszym ciągu stosowała obowiązujące ustawodawstwo krajowe w zakresie dotyczącym odszkodowania od państwa.

Malta zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień art. 44 ust. 1 lit. e i ustalania jurysdykcji, gdy przestępstwo zostanie popełnione przez osobę mającą prawo stałego zamieszkania w rozumieniu art. 7 Ustawy o imigracji.

Na tym etapie Malta zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień art. 59 i będzie w dalszym ciągu stosowała obowiązujące ustawodawstwo krajowe w zakresie dotyczącym prawa pobytu ofiar przemocy, których prawo pobytu jest zależne od prawa pobytu małżonka lub partnera.”

“At this stage, Malta reserves the right not to apply Article 30(2) of the Convention and to continue to apply its current legislation in so far as State compensation is concerned.

Malta reserves the right not to apply Article 44(1)(e) and to establish jurisdiction when the offense is committed by a person holding permanent residence in terms of Article 7 of the Immigration Act.

At this stage, Malta reserves the right not to apply Article 59 and to continue to apply its current legislation in so far as the residence status of victims of violence whose residence status depends on that of the spouse or partner are concerned.”

Księstwo Monako

„Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Księstwo Monako zastrzega sobie prawo do niestosowania, w części lub w całości, zasad jurysdykcyjnych ustanowionych w art. 44 ust. 1 lit. e, ust. 3 i 4 Konwencji.

Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Księstwo Monako zastrzega sobie prawo do niestosowania, w części lub w całości, art. 59 Konwencji.

Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Księstwo Monako zastrzega sobie prawo do niestosowania art. 30 ust. 2 Konwencji i będzie w dalszym ciągu stosowało obowiązujące ustawodawstwo krajowe w zakresie dotyczącym odszkodowania od państwa.”

“In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, the Principality of Monaco reserves the right not to apply, in whole or in part, the jurisdiction rules established in Article 44, paragraphs 1.e, 3 and 4, of the Convention.

In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, the Principality of Monaco reserves the right not to apply, in whole or in part, the provisions of Article 59 of the Convention.

In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, the Principality of Monaco reserves the right not to apply Article 30, paragraph 2, of the Convention, and to continue to apply its current legislation in so far as State compensation is concerned.”

Republika Serbii

„Zgodnie z art. 78 ust. 2 pkt 1 i 2 Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej Republika Serbii zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień art. 30 ust. 2 i art. 44 ust. 1 lit. e, ust. 3 i 4 Konwencji do czasu dostosowania jej ustawodawstwa karnego do wymienionych postanowień Konwencji.”

“In accordance with Article 78, paragraph 2, subparagraphs 1 and 2, of the Council of Europe Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence, the Republic of Serbia reserves the right not to apply the provisions under Article 30, paragraph 2, and Article 44, paragraph 1.e, 3 and 4, of the Convention pending the alignment of its national criminal legislation with the said provisions of the Convention.”

Republika Słowenii

„Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Republika Słowenii oświadcza, że zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień:

- art. 30 ust. 2;
- art. 44 ust. 1 lit. e, ust. 3 i 4;
- art. 55 ust. 1 w odniesieniu do art. 35 w zakresie drobnych przestępstw;
- art. 58 w odniesieniu do art. 37, 38 oraz 39;
- art. 59.”

“In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, the Republic of Slovenia declares that it reserves the right not to apply the provisions laid down in

- Article 30, paragraph 2;
- Article 44, paragraphs 1.e, 3 and 4;
- Article 55, paragraph 1 in respect of Article 35 regarding minor offences;
- Article 58 in respect of Articles 37, 38 and 39, and
- Article 59.”

Królestwo Szwecji

„Zgodnie z art. 78 ust. 2 Konwencji Szwecja zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień art. 44 ust. 3 i art. 58 Konwencji.”

“In accordance with Article 78, paragraph 2, of the Convention, Sweden reserves the right not to apply the provisions laid down in Article 44, paragraph 3, and Article 58 of the Convention.”

Minister Spraw Zagranicznych: *G. Schetyna*